

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی کلام الهی (آیات قرآن) و نحوه جهت گیری مساجد ایرانی نسبت به قبله (نمونه موردی مسجد شیخ لطف الله)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در علوم، مهندسی و فناوری با محوریت پژوهشهای نیاز محور (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

امیرحسین سیاحی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

انسبه قربانی نیا - استادیار گروه معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

معماری مساجد در هنر اسلامی، جایگاه ویژه ای دارد. ترجمان اندیشه ها و اعتقادات هنرمندانی که با درک آیات قرآن، مفاهیم آن را در بناهای خود به کار می بردند. مساجد جلوه ای از زیبایی های بصری هنرهای اسلامی هستند، مسجد خانه خدا و فضایی است که هم جلوه گر حضور معبود و هم ظرف عبادت عابد قرار میگیرد. مهم ترین بنایی است که رابطه ی نزدیکی با فرهنگ و آداب مذهبی دارد. در فرهنگ اسلامی قبله (کعبه) به عنوان مرکز عالم می باشد، و ضمن هدایت جهانیان جایگاه ویژه ای در ساختار هنر و معماری اسلامی دارد. است به طوری که فرم بناها بر جهت قبله قرار می گیرند و این خود بر غنای هندسی بافت می افزاید؛ جهت واحد می شود و تمام هسته های فضایی را به نظمی بر گرد محور خود فرا می خواند. توجه به محور واحد (قبله) باعث تمرکز بر معنویت و حس حضور در محضر حق تعالی است، که تاثیر گذاری آن را در بنای مساجد که خود اوج تجلی هنر اسلامی می باشند مشاهده می کنیم. از این رو شناخت معماری مسجد را لازمه ی کار یک معمار مسلمان است و باز یافتن معماری مسجد معاصر را آرزوی خود قرار دهیم. در این نوشتار با بررسی دو نمونه موفق از مساجد مکتب فکری اصفهان (مسجد شیخ لطف الله، مسجد امام اصفهان) و مقایسه با دوره های پیشین به نحوه جهت گیری این مساجد نسبت به قبله و تحلیل طراحی فرم آنها می پردازیم. هدف پژوهش حاضر آن است تا با کشف زوایای پنهان موضوع، اهمیت معماری سنتی در توجه به «جهت قبله» در طراحی مساجد ایرانی- اسلامی را نشان دهد و آموزه ای باشد برای معماران معاصر.

کلمات کلیدی:

مسجد شیخ لطف الله، معماری مساجد، آیات قرآن، جهت قبله، مکتب اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/519881>

